

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Appendix de IV. sanctis feminis in prædicto Libello crebrò memoratis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Monile
spiritu-
ale.

dulcedine internorum saporum, & immutans mira blanditate secretorum amplexuum! Sed quid inde balbuire conatur mea impeditior lingua? cum etiam si omnis Angelica & humana potentia in unam sonferretur scientiam, nequaquam ad plenum formare sufficeret vel unicum verbum, quo tanta rei excellentia aliqua ex parte dignè attingeretur aut exprimeretur. Hæc Gertrudis. Quodd si tam inexplicabilia virgo illa in hoc exilio percepit; qualia, quæso, percipiunt Beati cives cæli, qui Deum jam non in ænigmate, sed facie ad faciem vident? Ipse Iesus Christus Dei & Virginis Filius nos ad cælestem illam patriam perducere dignetur, qui est benedictus in sæcula, Amen.

1. Cor.
13.

† De his & alijs nonnullis reuelationum gratiâ donatis videri potest R. P. Petrus Antonius Spinellus in Throno Dei Admonitione ad Lectorem citans Blossum harum laudatorem; & R. P. Franciscus de Ribera lib. 1. Vitæ S. Matris Teresæ, multis etiam post R. D. Blossij Monile visionibus à Deo illustratæ, cap. 1. ubi has Blossianas feminas citat & laudat, & alias consimiles enumerat. Auctores quoque, qui mox in Monitiuncula nominantur, passim harum sanctarum feminarum honorificam faciunt mentionem.

APPENDIX

DE IV. SANCTIS FEMINIS

† IN PRÆDICTO LIBELLO

CREBRO MEMORATIS.

S. I.

De sancta Birgitta.

1. D. Birgitta patria, Ortus, Matrimo-
nium.
2. Peregrinationes, Romana & Ierosolymitana.
3. Canalis Dei, cur à Deo ipso vocatur.
4. Quare Deum mirandas delicias sapiens operatur in sancta mulieribus, quæ non operatur in alijs sanctoribus personis.
5. Fluvium de ore B. Birgittæ egredi visum.
6. Divini raptus ejusdem beata femina.

BATA Birgitta parentes habuit nobilissimos, ex præclara stirpe Regum Sueciæ (quæ ultra Gothiam est) oriundos. Ipsam Dominus mox in prima ætatula visitare cœpit: quæ cum tredecim esset annorum, licet virginitatem unicè diligeret, parentum tamen imperio, & etiam Dei voluntate, adolescenti nobilissimo, qui Ulpho nominabatur, matrimonio fuit copulata, & ex eo quatuor filios totidemque filias suscepit.

Defuncto tandem marito ipsa cum Maria Magdalena optimam partem elegit; & iubente Domino patriam suam reliquit, venitque Romam. Postea ex præcepto ejusdem Domini iter Ierosolymitanum arripuit, ac deinde Romam reversa est.

Christus huic sanctissimæ mulieri post mortem mariti ipsius dixit: *Ego sum DEUS tuus qui tecum loqui volo. Non autem propter te solam, sed propter salutem omnium Christianorum tibi loquor. Tu eris sponsa mea, & ego utar te tanquam canali: quia per te gratiam meam alijs communicabo, & eis benefaciam. Videbis & audies spiritualia secretaque caelestia, & Spiritus meus manebit tecum usque ad*

Monile
Spicium

1.
B. Birgittæ
a nativitate
eius, circa
supra
& prædictum

2.
Peregrinatione
Romam
que & Ierosolymam
in itinere
viduata.

3.
Birgittæ
dicitur
esse
in Deo
quia per
eam
varijs
hominibus
Dei
gratia

Monile Spirit. *ad mortem. Tu quodam iure facta es mea, quando defuncto marito tuo voluntatem tuam in manus meas resignasti, fuistiq; parata relinquere omnia propter me. Ideo assumo te in sponsam mihi, ut delectationem in te habeam, qualem decet Deum habere in anima casta.*

4. *Quare Deus delictetur sapius in aliis, qui meliores perfectioresq; sunt, & diutius mihi seruiuerunt, quam tu. Sed illis respondeo, me similem esse patrifamilias diversa vina in domo sua habenti, qui interdum bibit vinum mediocre vel tennue rejecto fortiori, quia tunc ei magis illud sapit: non tamen propterea contemnit aut effundit vina meliora, sed ea ad utilitatem suam in futurum reservat. Ego quidem multos habeo amicos, quorum vita mihi melle dulcior, & sole lucidior est: attamen elegi te in sponsam meam, ut secreta mea tibi revelem, non quod illis melior sis, vel etiam comparari eis debeas, sed quia ego sic volui, qui de idiotis sapientes, & de peccatoribus iustos facio. Assumendo te ad huiusmodi gratiam non illos abicio, sed eis postea utar ad honorem meum. Itaque humilia te semper.*

5. *Quid significabat fluvius de ore Birgittæ egrediens.* *Quidam eximie sanctitatis monachus, nomine Gerekinus, vidit aliquando sanctam Birgittam elevatam à terra in aëra, & fluvium de ore ejus egredientem; audivitque vocem verba ista proferentem: Hec mulier à sinibus terra veniens, propinabit innumeris*

gentibus sapientiam. Et hoc erit tibi signum: quia ipsa à Deo edocta pronuntiabit finem vitæ tuæ: unde in verbis ejus exultabis, & citius complebitur desiderium tuum, quo anhelas ad Dei visionem.

6. *Hæc Deo chara vidua de gratia sibi data loquens Domino, ait: Quando tibi placet, Domine, tu sapis corpus meum non quidem sopore corporali, sed quadam quiete spiritali: animam autem meam tunc quasi à somno excitas ad videndum, audiendum, atq; sentiendum spiritaliter. Nam quando ipsa Domina Birgitta rapiebatur in spiritu, omnes corporis ejus vires quasi deficere videbantur, sed cor inflamabatur & exultabat divina charitate. Migravit * autem feliciter ex hac vita anno ætatis suæ septuagesimo. †*

† Reuelationum sanctæ Birgittæ vindices & laudatores recensentur in magno & illustri Opere, quod in lucem emisit Reverendi Patres Ordinis sanctæ Birgittæ, hoc titulo, Reuelationes sanctæ Birgittæ olim à Cardinali Turrecremata recognita, & à Consilio Duranto Notis illustrata. Inueniet ibi Lector Bullas Bonifacii IX. & Martini V. summorum Pontificum. Inueniet fortissimum defensorium Ioannis Cardinalis de Turrecremata. Inueniet Elogia ibidem recitata à R. D. Ludouico Blofio, Antonio Cordubâ, Petro Canisio, Michaele Medina, Nicolao Sandero, Alfonso Mendozâ, Martino Delrio qui omnes, sicut pro afferendis sanctæ Birgittæ reuelationibus argumenta produunt, ita subinde reliquarum dilectarum Dei sponsarum toto Monili productarum mentionem quidem faciunt. Sed pro fide reuelationum & visionum illarum concilianda & confirmanda, rogo piam Lectorem, ut inspicere velit Auctores in fine Monilis per Monitiunculam nominandos. De vita verò & gestis illarum plura qui volet, videat scriptores Hagiologos, ut R. P. Laurentium Surium, & alios: item in Martyrologii Romani Notis Illustrissimum Cardinalem Baronium.

Monile Spirit.

Eiusdem raptus, & visiones.

* Anno Domini MCCC. LXXXIII.

Monile
Spirit.

S. II.

De S. Catharina Senensi.

1. S. Catharina Senensi infantia.
2. Mira abstinencia & mortificatio corporis.
3. Vera sanctitas non in externa sed interna mortificatione consistit.
4. Modum habuit vivendi singularem, sed à Deo inspiratum.
5. Quotidie communicabat. Doloribus corporis valde angebatur.
6. Gratia devotionis, raptus & ecstasies.
7. Mirabili zelus animarum.

1. S. Catharina Senensis oritur, & pie educatur.

VIRGO Christi Catharina natione Itala, & ex ciuitate Senensi oriunda, à primâ ætate Deum feruenter amauit, eique studiosè seruit. Quæ Angelicam Salutationem edocta, per singulos gradus quibus ad domum paternam ascendebatur, Matrem Domini ad huc puellula salutare consueuerat. Orationi dedita, & Deo familiarissima fuit.

2. Austeritas vite & mira abstinencia.

Quam etiam Dominus intus inuitauit & traxit ad supernaturalem quamdam vitæ austeritatem sectandam. Nam ipsa asperimè virgineum corpusculum suum castigauit. Aliquando à die Cinerum vsque ad Ascensionem Domini sine cibo perdurauit, solâ Eucharistiæ communionem contenta. Pluribus annis non nisi modicum succum herbarum ad refectiorem corporis sumpsit: nam grauissimè periculossimèque ægrotabat, si cogebatur aliud sumere. Rarò vltra duas horas dormiebat, iacens in durissimo lecto, quem ipsa sibi ex tabulis confecerat.

3. Vera ani-

Docuit tamen eam Dominus,

quod vera sanctitas non consistat in illis arduis pœnitentiæ operibus, exercitijsque corporalibus, sed in propriæ voluntatis ac vitiorum mortificatione: quodque multum erraret, qui vitæ perfectionem ex magno conuersationis rigore potius quàm ex vera humilitate & charitate metiri vellet.

Modus eius viuendi licet singularis esset, reprehendi tamen non debuit, quia ipsa illum ex instinctu, voluntate speciali que adiutorio Spiritus sancti assumpsit & tenuit. Ecce quàm diuersis vijs extrinsecus gradiuntur electi Dei. * Nam sancta Birgitta discretè & moderatè corpus suum reficiebat cibo, potu & sumno, sicut natura exposcebat. Similiter fecisse arbitramur sanctissimas virgines Mechtildem & Gertrudem: neque enim de eis legitur quod inconsumptam vitæ austeritatem amplexæ fuerint, quæ rigorem Regulæ sue propter infirmitatem sæpè seruare non poterant. At sancta Catharina abstinenciam austeritatemque vitæ inauditam secuta est, magis in hac parte admiranda, quàm leuiter inuitanda.

Hæc ad Cõmunionem altaris (quæ illi ferè quotidiana erat) quali ad celestes nuptias inuitata esset, cum summa alacritate accedebat. Malignorum spirituum varias tentationes patientiæ clypeo & fidei galeâ superavit. Gravi dolore lateris pænè assidue, & capit-

Monile Spiritus sancti in mortificatione interna.

4. Modus vitæ singularis.

* Obserua variis modis in Sanctis.

In spiritu sancto cum summa alacritate accedebat. Malignorum spirituum varias tentationes patientiæ clypeo & fidei galeâ superavit.

tis do-

S. III.

De sancta Mechtilde.

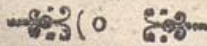
tis dolore frequenter laborabat.

6. *Devotio, raptus & ecstasis.*
Tanta gratiae plenitudine abundabat, tamque fixè adhærebat Deo, ut mens ejus quasi incessanter in divina contemplatione occupata esse videretur. Frequentissimè abducta à sensibus corporis, veniebat in ecstasim operatione Dei, tumque corpus ejus totum obrigescebat. In quo raptu tam sublimia plerumque percipiebat, ut, sensibus reddita, non posset aliquo modo invenire verba quibus convenienter explicaret id quod divinitus illustrata intellexerat. Unde iterùm atque iterùm hæc sola verba replicabat, *Vidi arcana Dei.*

Salutem animarum sitiens, in diversis locis ad quæ pergebat, præcepta salutis hominibus dabat, & gratiâ Dei plurima patrabat miracula. Tandem anno * ætatis suæ trigesimo tertio defuncta, atque in cælum recepta est. ^b

7. *Zelus animarum fervens & sitiens.*

* Anno salutis M. CCC. LXXX. Multa ex his transcribit R. P. Petrus Antonius Spinellus in Throno Dei Tractatu de Virginibus, sect. 7. §. 64.
^b Pro fide revelationum factarum sanctæ Catharinæ senensis Auctores etiam produciuntur in fine Monilis.

1. Ejus natalis, & monastica vita ab infantia.
2. Gratia, & virtutes.
3. Calculo, capitisq; dolore cruciabatur.
4. Didicit, & tenuit linguam Latinam.
5. Admirandum in eam favor Dei.
6. Resignatio in doloribus & morbis quàm facta grata Deo.
7. Status felix morientis.

SANCTA virgo Mechtildis Comitissis cujusdam filia, † in Germania nata, cùm anno ætatis suæ septimo fortè deducta esset à matris ad quoddam vicinum monasterium virginum Ordinis S. Benedicti, mansit ibi, & Religionem tandem professâ est.

Quæ statim in Dei amore ac veris virtutibus mirabiliter excrescens, Domino facta est familiarissima. Nam propriam voluntatem prorsus abdicaverat, & quoslibet homines sibi humiliter præferebat, atque ad obediendum erat promptissima. Nunquam inveniebatur malè otiosa, sed semper aut orabat, aut meditabatur, aut legebat, aut docebat, aut aliquid manibus operabatur ad honorem Dei.

Sæpissimè calculo & capitis dolore cruciabatur: sed ipsa læto corde suscipiens de manu Domini omnia gravamina quæ sibi eveniebant, patientissimè ea tolerabat. Multis diebus aliquando tam gravi capitis dolore vexata fuit, ut somnum nullo modo capere

† De hac virgine hinc nonnulla citat idem Spinellus ibidem §. 63.

1. *S. Mechtildis sanguine nobilita & Monialis ab infantia.*

2. *Amor Dei & virtutes.*

3. *Acuto calculi & capitis dolore laborans, tamè exultat in Dei voluntate.*

Monile
Spiritus.

pere posset, tum etiam omnem consuetam dulcedinem consolationemque divinam minimè sentiebat. Verùm cum flebiliter conquereretur apud Dominum, humiliterque eum invocaret, tandem pius Dominus, qui semper tribulatis corde adest, tantam gratiam abundantiam eam perfudit, ut longo tempore velut mortua in fructione Dei clausis oculis demoraretur, multa secreta cælestia interim præcipiens. Crebrò veniebat in huiusmodi ecstasim, totaque rapiebatur in Deum.

4. Tanta etiam suavitate afficiebatur quando verba Evangelica legebat vel audiebat (didicerat enim Latinam linguam, atque intelligebat) ut præ dulcedinis affluentia plerumque pænè exanimis redderetur.

5. Cum Feriâ * quartâ post diem Paschæ inchoaretur iste Missæ introitus, *Venite Benedicti Patris mei*; ipsa ingenti & insolita quadam lætitiâ repleta, dixit ad Dominum: *O si una essem ex illis benedictis, qui hanc dulcissimam vocem tuam audituri sunt!* Et Dominus ad eam: *Certò scias te unam ex illis esse. Et ut nihil dubites, ecce ego do tibi cor meum in pignus amoris, & in domum refugij, ut semper, maximèq; in hora mortis tue, consolationem & requiem in illo inventas.* Ab eo tempore cepit mira devotione erga cor Jesu Christi affici: unde & frequenter in simplicitate sua dicebat: *Si scribi deberent*

omnia bona que à benignissimo corâ de Domini mei accepi, nullo quantumlibet grandi volumine comprehendere possent.

Cum ægrotaret ad mortem, & sodalis ejus beata Virgo Gertrudis quæreret à Domino, quidnam cum ea operaretur; respondit Dominus: *Ego cum ea quiesco in thalamo suavis amplexu: quia licet ipsa diversis continuèq; doloribus torqueatur, tamen de pietate mea confidens, omnia ex divina misericordia mea credit sibi cedere in salutem æternam, & semper mihi gratias agit, paternaq; providentia mea fiducialiter se committit.*

Quadam die eadem Christi sponsa Mechtildis jam in mortis agone constituta, nihil aliud dicebat quàm hæc verba, *Jesu bone, Jesu bone*, quæ assidue replicabat: apertissimè demonstrans, illum reverà cordi suo intimè esse impressum, cujus nomen inter acerbos mortis dolores tam dulciter ruminabat, & tam crebrò pronuntiabat. Instante autem hora quâ migratura erat ex hoc mundo, Dominus summæ majestatis Jesus eam lumine Divinitatis suæ totam illustrans, suavi blandaq; voce invitavit his verbis: *Veni benedicta Patris mei, posside partem tibi regnum à constitutione mundi.* Tunc nimirum ipse Dominus commonefecit eam doni illius excellentissimi, quò ante aliquot annos, (cum eadem verba ad Missam cantarentur) donaverat illi cor suum in

pignus

Latine
no verat,
& Evan-
gelium
Latinum
magno
gusto le-
gebat.

5.
Favor Ie-
su danti
cor suum
in pignus
amoris.
* Vide
R. P. Cor-
nelium
à Lapide
2. Pet. 3.
v. 13. u-
bi hæc
& affinia
adfert.

Monile Spirit.

pignus amoris. Igitur beata illa anima in ipsum cor Jesu suavissimum admissa, sempiternæ gloriæ gaudijsque cælestibus feliciter fuit sociata. †

† Multa de hac sancta virgine & illius revelationibus inveniet Lector sciendi amans in calce Monilis.

§. IV.

De sancta Gertrude.

1. Ab infantia fuit Sanctimonialis cum S. Mechtilde.
2. Latini sermonis perita fuit.
3. Humilis ac illius.
4. Mirè exaltata à Deo.
5. Indifferencia in rerum electione.
6. Fiducia in Deum.
7. Stigmata Christi in corde gestabat.
8. Mira Dei erga ipsam dignatio.
9. Felicissima mater ipsius.
10. Pro devotione erga hanc virginem, promissio Dei admiranda.

1. Ab infantia quinque annis Monialis cum S. Mechtilde.

Virgo Gertrudis, sive Trutha, in suavitate gratiæ Dei valde amabilis, quinto ætatis suæ anno in sacre Religionis horto velut candens liliū plantata, omnium virtutum splendore refulsit. Hæc in uno eodemque monasterio cum Mechtilde Deo servivit.

2. Latine legit, & intelligit.

Quæ † quidem Gertrudis miro pollens ingenio, brevi tempore multum promovit in cognitione linguæ Latinæ: sed præcipuum ejus studium fuit, sectari cordis humilitatem & munditiam, Deoque per ardentem charitatem conjungi.

† Vide de hac Virgine apud R. P. Spinellum eodem §. 6. & mox de alijs virginibus revelationum gratiâ illustribus.

Ipsa in lumine veritatis agnoscebat se omnibus Dei donis indignam, se, inquam, reputabat tantummodò canalem quemdam esse, per quem Deus dona sua ad electos suos fluere vellet. Quoscunque homines videbat, sibi præponebat: & eos, quibus dona Dei communicabat, credebat sola cogitatione & innocentia seu conversatione inculpata plus mereri, quàm ipsa omnibus exercitijs & laboribus suis potuisset.

Monile Spirit.

3. Humilis

Aliquando iter faciens, præ nimia sui abjectione dixit ad Dominum: *Ab Domine mi inter precipua miracula qua facis, istud valde eximium esse arbitror, quod permittis, ut me vilissimam peccatricem terra ferat.* Ad quæ verba Dominus benignè respondit: *Merito terra se tibi calcandam præbet, quandoquidem omnis calorū dignitas, ineffabili desiderio jucundissimam illam horam expectat, quæ te excipiat & portet.*

4. Ob profundam humilitatem altè à Deo elevatur.

Quando ei vestes vel aliqua alia offerebantur ut eligeret quod vellet, nolebat eligere: sed clausis oculis manum extendens, quidquid apprehendebat (etiam si vilissimum esset) summa suscipiebat gratitudine, quasi Dominus illud suis proprijs manibus ei tradidisset.

5. Eius in differencia pulchra præ se in rebus eligendis.

Securam semper ad Deum habebat confidentiam, alacremque ac fortem animum, & paternæ ejus providentiæ (quam in omnibus attendebat) firmissimè innitebatur.

6. Fido in Deum

W w 2

Do-

Monile
Spiric.

7.
Vulnera
Christi
impressa
in corde
suo gestat.

Dominus præclara quinque
Vulnerum suorum stigmata cordi
ejus sensibiliter impressit: & tam
amœnam habitationem sibi in ea
præparavit, tamque suaviter cor
suum erga eam apposuit, ut nili
homines scirent potentiam & bo-
niratem ejusdem Domini esse in-
terminam, vix credere possent
illum tantam amicitia familiarita-
tem præcellentissimæ matri suæ
demonstrasse in terris, quantam
isti demonstravit.

8.

Christo ob
virginæ
puritatis
familiaris-
simam,
& ab eo
in admira-
ndu a-
moru de-
lectis ha-
bita, ac
privile-
giis singu-
laribus
ornata.

Hinc ipse Dominus Iesus de ea
adhuc vivente loquens cuidam
sanctæ personæ dixit: *Cum nemo
hodie vivat, qui per puram inten-
tionem, bonamque voluntatem & ve-
ram fidelitatem mihi vicinior atque
conjunctior sit quam illa, ego quoque
ad nullam animam in carne degen-
tem majori favore inclinor, quam
ad animum illius: unde & nusquam
convenientius invenire me potes,
quam in Sacramento altaris, ac de-
inde in corde & anima hujus sponsæ
meæ. Rursum alteri cuidam ait
Dominus: Ego totus sum illius, &
eam per amorem inseparabiliter mi-
hi univi, sicut argentum & aurum
per ignem in unum metallum con-
stantur. Et iterum, Ipsa, inquit,
est cunctis cæli civibus dulcissima har-
monia; quam efficiunt omnes illa ab
ipsa tam æquanimiter perlata ad-
versitates. Mechtildi quoque pro ea*

* Hoc
est illa-
stre testi-
monium
pro rev-
lacioni-
bus san-
ctæ Ger-

oranti Dominus dixit: *Quicumque
verba ejus susceperint, moniti sunt
ejus humiliter obedierint, non devia-
bunt à salutis itinere, sed tandem
ad vitam æternam pervenient. Et*

ipse Gertrudiam ait: *Quoniam egote
misericorditer elegi ut in te jucundè
habitem, quicumque se tuis orationi-
bus (piam fiduciam habens) com-
mendaverit, per gratiam meam
salvus erit. Et rursum: Nullus cor-
um qui verba tua cum humilitate
audiunt, & secundum illam vitam
suam pia intentione instituunt, un-
quam perire poterit, sed viâ tuâ
absque errore perveniet ad me.*

Acceperat etiam in promissis à
divina & nunquam fallente veri-
tate, quod sicut in morte Christi
virtus amoris nobilissima separa-
vit animam ipsius Domini Iesu à
corpore, ita in morte istius virgi-
nis divinus amor deberet omnes
vires ejus consumere.

Certior itidem per divinum
promissum facta fuerat, quod
quisquis ante vel post obitum ip-
sius, considerans aut intelligens
quam benignè & familiariter De-
us se illi acclivaverit, devotè fi-
deliterque in charitate laudaret
Dominum, vel ei gratias ageret
pro beneficijs eidem Gertrudi col-
latis, non migraret ab hoc sæcu-
lo, nisi prius Deus alicujus specia-
lis familiaritatis delectationem in
anima ejus haberet. Igitur qui
vult, potest hoc vel simili modo:

* *Dulcissime Domine Iesu Christe,
laudote, & gratias ago tibi quâ pos-
sum devotione, pro omnibus benefi-
cijs quâ dilectæ sponsæ tuæ Gertrudi
virgini contulisti: & per illum amo-
rem quoru eam ab æterno ad specia-
lem gratiam elegisti, temporeque
placido suaviter attraxisti, ac fami-
liari-*

trudis
sine me-
ru reci-
picndis

9.
Mortu-
am

10.
Riguan
& ranc-
lens die
promp-
sum de
detrahit
ergo ip-
sorum
tradit

etia
tina
homo
sancti
Gertrud-
dia

liariter tibi univisti, & incunde in anima eius habitasti, cursumq; vita eius beato sine consumasti, oro & obsecro te, ut me miseraris, & me tibi placentem reddas, atq; ad vitam sternam perducas, Amen. †

† Iam sequitur Monitiuncula, in qua pro revelationibus sanctæ Gertrudis testes fide digni producantur.

S. V.

De auctoritate revelationum supra positarum.

- 1. Sunt ab Ecclesia approbata, specialiter B. Birgitta, & B. Gertruda.
- 2. Ideo à solis indevotis & incredulis possunt contemni.

10. *Revelationes ista à Patribus & Pontificibus Ecclesie Romanae approbantur.*

1. **R**evelationes prædictis feminis factæ, toti orbi innotuerunt, & à pijs eruditisque viris jam olim fuerunt approbatæ: nam & sancti Patres passim eas citant in scriptis & libris suis. Cùm adhuc viveret beata Birgitta, Episcopi Theologi que insignes examinaverunt ejus Revelationes: & post mortem ipsius, Concilium Basileense deputavit aliquos pietate doctrinaque conspicuos, qui rursùm illas diligentissimè

discuterent: atque hi omnes constanter affirmaverunt eas processisse à Deo. Similiter Revelationes sanctæ Gertrudis ante & post mortem ipsius fuerunt à doctissimis illuminatissimisque; viris summa cum diligentia examinatæ; quorum unus post accuratam illorum lectionem, scripsit sententiam suam hoc modò: * Ego, inquit, in veritate divini luminis, sentio, neminem, qui Dei spiritu sit illustratus, posse calumniari aut impugnare ea quæ in hoc libro habentur, nam Catholica sunt & sancta.

Moni le Spirit.

* Hæc ipsa reperitur apud eundem Spiritum eodem §. 63.

Ex quibus omnibus liquet, quàm longè adhuc à spiritu Dei sint, qui prædictas divinas Revelationes tanquam somnia muliercularum rejiciunt & irrident. Deus illis ignoscat, & meritis atque intercessionibus charissimarum sponfarum suarum (quas Spiritu suo abundè perfudit, lumineque veritatis excellenter illustravit) nos omnes post miseram hanc vitam, æternæ beatitudini conjungere dignentur, Amen.

2. *A quibus hominibus eadè contemnantur.*

MONITIUNCULA PIO LECTORI.

Vm Monile Blofianum ex historicis narrationibus conflatum fit, & Historia prima laus & dos, fides ex veritate habeatur; vifum fuit auctoritatem firmam conciliare Visionibus ac Revelationibus tum iſtis in Monili Blofiano, tum alijs quæ ſanctis in Eccleſia Romana viris ac feminis ex omni ordine ac gradu ſtatutè venerunt, digitorum intendendo in Auctores nonnullos non minùs doctrinâ quàm pietate illuſtres, qui ſolidè de veritate ac certitudine Viſionum ac Revelationum ejuſmodi diſſeruerunt: quorum pleriq; aut hoc Monile nominatim citant, aut feminas viſionibus illuſtres hîc in exemplum adductas. Inter illos copioſè diſputat R. P. Martinus Antonius Delrio Diſquiſitionum Magicarum lib. 4. cap. 1. queſt. 3. quo pacto divina revelatio diſcernenda ſit à diabolica revelatione: & adducit B. Vincentium Ferrerium, Ioannem Gerſonem, Cardinalem Turrecrematam, Henricum de Firmaria, Aegidium Carlerium, Hieronymum de Ferraria, Franciſcum Picum, Petrum Ribadeneiram, Franciſcum Arriam, & alios addit tum Scholaſticos Doctores, tum priſcæ Eccleſiæ ſanctos Patres. Deinde omnia per omnem memoriam ſacrorum Annalium Revelationum ac Viſionum myſteria enucleat, & in lucem profert, adductis exemplis ac Doctorebus plurimis, R. P. Franciſcus Ribera lib. 1. cap. 1. Vitæ ſanctæ Matris Teretiſiæ de JESU. Videndi etiam ſunt quotquot ſancti Pauli divinas Epiſtolas doctis & pijs Commentarijs illuſtrarunt, inter quos honoris gratiâ duo nominati cum fructu legentur; Eximius D. & M. N. Guilielmus Eſtius, & R. P. Cornelius à Lapide, præſertim ſuper 1. Corinth. 14. 6. 2. Cor. 12. à verſu 1. ad multos ſequentes. Gal. 1. 12. & Gal. 2. 2. Ephes. 3. 3. & alibi, ubi de Revelationibus & Viſionibus loquitur Apoſtolus. Sunt item conſideratione digna, quæ de Viſionibus ac Revelationibus, & cautelâ in illis, confert ad rem R. P. Thomas à JESU lib. 2. de Oratione divino cap. 10. adductis præter Gerſonem, Richardum, Harphium, Cajetanum ſuper 1. 2. queſt. 17. art. 7. ſanctis Patribus, Auguſtino, Diadocho, Juſtino, Bonaventurâ. Scripſit etiam pro Revelationibus tum hijs quæ in Monili Blofiano proferuntur, tum alijs tam antiquioribus quàm recentioribus

bus in communi & in particulari, Richardus Lauinham Carmelita in Determinationibus pro libro Revelationum sanctæ Birgittæ, in Academia Oxoniensi & Londinensi publicè expositis, teste Posservino in Apparatu: Heymericus de Campo in Defensione Revelationum sanctæ Birgittæ, teste Catalogo MS. Martinensium Lovanii, & Ioannis Bunderij Ordinis RR. Patrum Prædicatorum Bruxellæ; qui etiam citat quemdam Gentilem ex Ordine, ut putatur, sancti Benedicti: Antonius Daça in Vita Ioannæ de la Cruz, cui Præfationem adscripsit Franciscus de Sosa Episcopus Canariensis, multa doctè & piè differens de Revelationibus sanctarum quatuor Blossianarum, & aliarum. Ignatius de Ibero Abbas S. Theologiae Magister & Qualificator, ut vocant, sacre Inquisitionis, de iisdem solidè disputat. Pro Revelationibus hisce & alijs denuò ex Societate IESV præclari assertores prodierunt, Gonsalez de Albornos & Ludovicus Ferrerius in Propugnatione Revelationum Ioannæ de la Cruz, Melchior à Villa-nova de Oratione mentali, Tract. 4. dans solida documenta circa revelationes veras & falsas, Ludovicus de Ponce in Duce spirituali Tract. 1. cap. 20. 21. 22. 23. & Tract. 3. cap. 8. & in Cantica lib. 3. exhortatione 30. §. 3. & lib. 8. exhortatione 7. §. 3. & 4. & in Vita R. P. Balthasaris Alvarez Confessarij sanctæ Matris Teresie, in via mystica valdè illuminati, cap. 33. & 53. Franciscus etiam Suarez Tom. 2. in 3. partem D. Thomæ disput. 19. sect. 4. Gabriel Vasquez in 3. partem disput. 17. cap. 6. à num. 75. ad 80. Petrus Thyraeus varijs Opusculis de Apparitionibus seu Revelationibus Dei, Angelorum, & animarum humanarum; Maximilianus Sandeus in Theologia mystica lib. 2. in Commentatione de Apparitione mystica; Bernardinus de Villogas in Opere Hispanico de Sponsa Christi, quam instruit per vitam S. Luægardis lib. 5. cap. 22. 23. 24. ubi etiam disputat, cur plures divina Revelationes mulieribus concessæ quàm viris: Bellarminus lib. 2. de Purgatorio cap. 8. pro Purgatorio desiderij, noto in Revelationibus S. Birgittæ, citat D. Thomam in 4. distinct. 21. art. 1. asserentem, in ijs que de Purgatorio determinata non sunt ab Ecclesia, standum esse ijs que sunt conformia Revelationibus Sanctorum. Hispanicè etiam editus est Petrus Navarrus Ordinis Minorum, scribens Notas Theologicas & Morales in Vitam & Revelationes Ioannæ de la Cruz, & Petrus Ioannes de discernendis Spiritibus. Peculiares tractatus pro Revelationibus sanctæ Gertrudis divulgaverunt Doctores Academiae Complutensis, edente Ioanne de Castanza

Ordinis sancti Benedicti Madriti : item Parisiensis P. D. R. C. in Tractatu Theologico pro Revelationibus & Insinuationibus sanctæ Gertrudis : item Maurus de Salazar S. Theologiæ Doctor, & Generalis Ordinis ejusdem ; item Petrus de Herrera Ordinis Prædicatorum Cathedralicus Salamanticensis ; item Franciscus de Sancta-MARIA Carmelita excalceatus ; item Doctor illustris Dominicus Bannez ; item Franciscus Suarez & Ioannes de Siguença, uterque ex Societate IESV ; quos, & alios, cum suis sententijs & elogijs citat R. D. Leander de Granada Manrique Abbas Ordinis sancti Benedicti in Discursibus & Scholijs partim Hispanicis, partim Latinis, & inter illos nominans approbatorem Revelationum sanctæ Gertrudis Ludovicum Blossium, ita loquitur : Inter alias personas graves & magnæ auctoritatis est noster Pater Ludovicus Blossius in multis locis Monili spiritualis, quod tanti ab omnibus æstimatur, ob singularem devotionem & fructum ejus. Didacus de Yepes Ordinis S. Hieronymi, Episcopus Turiasonensis ibidem, laudans Revelationes Gertrudianas, affirmat sese ferè omnes memoriâ tenere, & Blossium in Monili præsertim, adeò sibi placuisse, ut sæpè totum evolverit : & cum Hispanicè Hispali ederetur, curâsse singula à prælo folia ad se mitti, eaq; Philippo II. Regi Catholico, qui tum morbo ad mortem ultimò decumbebat, tanquam Regium Confessarium legisse, tanto Regis gustu, ut, absente Didaco, per filiam suam Serenissimam Infantem Isabellam relegi sibi curaret. Ad hæc non abs re fuerit vidisse pro Revelationibus Dionysium Carthusianum Sermone 5. de Corpore Christi ; vitam & libros Ioannis à Cruce, quem gravissimi viri vocant plenum sapientiâ ex cælo infusâ illuminante & accendente, unde multa ad Blossij illustrationem adferri possunt ; Constantinum de Barbanson Ordinis S. Francisci Capucinorum, de Amoris divini semitis, in Viâ orationis mentalis ; Aloysium Legionensem in Præfatione Operum S. Matris Tereciæ de IESV, & in Compendio de Gradibus orationis per Thomam à IESV. Franciscum ab Ossuna Ord. Minorum in 3. Abecedario spirituali, quo libro pro Revelationibus velut magistro S. M. Tereciæ utebatur ; ut & Anonymo ejusdem Ord. in lib. de Ascensu in montem Sion.

HLVDO-